भ्रामितं पुनरुद्भ्रान्तमाधूतं पुनरुत्थितं । चर्म्मनिस्त्रिंशयोराजन् निर्व्विशेषमदृश्यत ।
स पौरवरथस्येषामाप्लुत्य सहसा नदन् । पौरवं रथमास्थाय केशपक्षे परामृशन् ।
जघानास्य पदा सूतमसिनाऽपातयत् ध्वजं । विक्षोभ्याम्भोनिधिं तार्क्ष्यस्तन्नागमिव चाक्षिपत् ।
तमागलितकेशान्तं ददृशुः सर्व्वपार्थिवाः । उक्षाणमिव सिंहेन पात्यमानमचेतसं ।
तमार्ज्जुनिवशं प्राप्तं कृष्यमाणमनाथवत् । पौरवं पतितं दृष्ट्वा नामृष्यत जयद्रथः ।
स बर्हिणं महाराज किङ्किणीशतजालवत् । चर्म्म चादाय खड्गञ्च नदन् पर्य्यपतद्रथात् ।
ततः सैन्धवमालोक्य कार्ष्णिरुत्सृज्य पौरवं । उत्पपात रथात्तूर्णं श्येनवन्निपपात च ।
प्रासपट्टिशनिस्त्रिंशाञ्छत्रुभिः सम्प्रचोदितान् । चिच्छेदाथासिना कार्ष्णिश्चर्म्मणा संरुरोध च ।
सन्दर्शयित्वा सैन्यानां स्वबाहुबलमात्मनः । तमुद्यम्य महाखड्गं चर्म्म चाथ पुनर्ब्बली ।
वृद्धक्षत्त्रस्य दायादं पितुरत्यन्तवैरिणं । ससाराभिमुखः शूरः शार्द्दूलइव कुञ्जरं ।
तौ परस्परमासाद्य खड्गदन्तनखायुधौ । हृष्टवत् संप्रजह्राते व्याघ्रकेसरिणाविव ।
सम्पातेष्वभिघातेषु निपातेष्वसिचर्म्मणोः । न तयोरन्तरं कश्चिद्ददर्श नरसिंहयोः ।
अवक्षेपोऽसिनिर्ह्रादः शस्त्रान्तरनिदर्शनं । वाह्यान्तरनिपातस्य निर्व्विशेषमदृश्यत ।
वाह्यमभ्यन्तरञ्चैव चरन्तौ मार्गमुत्तमं । ददृशाते महात्मानौ सपक्षाविव पर्व्वतौ ।
ततो विक्षिपतः खड्गं सौभद्रस्य यशस्विनः । शरावरणपक्षान्ते प्रजहार जयद्रथः ।
रुक्मपक्षान्तरे सक्तस्तस्मिन् चर्म्मणि भारत । सिन्धुराजबलोद्धूतः सोऽभज्यत महानसिः ।
भग्नमाज्ञाय निस्त्रिंशं सोऽवप्लुत्य पदानि षट् । अदृश्यत निमेषेण स्वरथं पुनरास्थितः ।
तं कार्ष्णिं समरान्मुक्तमास्थितं रथमुत्तमं । सहिताः सर्व्वराजानः परिवव्रुः समन्ततः ।
ततश्चर्म्म च खड्गञ्च समुत्क्षिप्य महाबलः । ननादार्ज्जुनदायादः प्रेक्षमाणो जयद्रथं ।
सिन्धुराजं पराजित्य सौभद्रः परवीरहा । तापयामास तत्सैन्यं भुवनं भास्करो यथा ।
तस्य सर्व्वायसीं शक्तिं शल्यः कनकभूषणां । चिक्षेप समरे घोरां दीप्तामग्निशिखामिव ।
तामवप्लुत्य जग्राह विकोशं चाकरोदसिं । वैनतेयो यथा कार्ष्णिः पतन्तमुरगोत्तमं ।
तस्य लाघवमाज्ञाय सत्त्वञ्चामिततेजसः । सहिताः सर्व्वराजानः सिंहनादमथानदन् ।
ततस्तामेव शल्यस्य सौभद्रः परवीरहा । मुमोच भुजवीर्य्येण वैदूर्य्यविकृताजिरां ।
सा तस्य रथमासाद्य निर्मुक्तभुजगोपमा । जघान सूतं शल्यस्य रथाच्चैनमपातयत् ।
ततो विराटद्रुपदौ धृष्टकेतुर्युधिष्ठिरः । सात्यकिः कैकयौ भीमो धृष्टद्युम्नशिखण्डिनौ ।
यमौ च द्रौपदेयाश्च साधुसाध्विति चुक्रुशुः । वाणशब्दाश्च विविधाः सिंहनादाश्च पुष्कलाः ।
प्रादुरासन् हर्षयन्तः सौभद्रमपलायिनं । तन्नामृष्यन्त पुत्त्रास्ते शत्रोर्व्विजयलक्षणं ।
अथैनं सहसा सर्व्वे समन्तान्निशितैः शरैः । अभ्याकिरन् महाराज जलदा इव पर्व्वतं ।